

மனசு சொல்வதைக் கேட்பதா அல்லது அறிவு சொல்வதைக் கேட்பதா?

எத்திராஜ் கல்லூரி மாணவியர் - மனநல மருத்துவரீ ருத்ரன்
உரையாடல்

பேராசிரியர் அரங்க மல்லிகா : இளைய சமுதாயமாகிய உங்களுடன் தளம் காலாண்டிதழ் பொருட்டு டாக்டர் ருத்ரன் அவர்கள் இன்றைக்கு உரையாட வந்திருக்கிறார்.

நாங்கல்லாம் ஒரு காலத்துல மிரண்டு பார்த்த ஒரு பர்சனாலிட்டி டாக்டர் ருத்ரன். அந்த மாதிரி நாங்க ரொம்ப பயபக்தியோட, மரியாதையோட அவருடைய வார்த்தைகளுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்த காலம் என்னுடைய கல்லூரிக் காலம். ஓர் உளவியல் நிபுணராக இன்றைக்கு உலகம் முழுவதற்குமே தன்னுடைய கருத்தை மிக நேர்மையாகப் பதிவு செய்யக்கூடிய, யாருக்கும் அச்சப்படாமல், யாருடைய பின்விளைவோடும் செயல்படாமல், இருப்பதை உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லக்கூடிய ஓர் அதி அற்புதமான உளவியல் நிபுணர் டாக்டர் ருத்ரன்.

எத்திராஜ் கல்லூரி மகளிர் மன்றம் சார்பாக இப்படி ஒரு நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்வதற்கு திரு. பாரதி மிகுந்த ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தக் கூட்டம் போன மாதமே நடந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் எதிர்பாராத சில காரணங்களால் இன்று இங்கு சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சிறந்த சுய முயற்சியோடு இலக்கியத்தை இளம் தலைமுறையினராகிய உங்களிடம் எடுத்துச்செல்ல வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு தலைவர்கள், அறிஞர்கள் உலக அறிஞர்களுடைய சிந்தனைகளையெல்லாம் ஓர் அற்புதமான மொழிநடையோடு கொணர்வது தளம். மொழியிலும் தளம் கவனமாக இருக்கிறது என்பதை இந்தப் பத்திரிகையை நீங்கள் படித்தால் உங்களுக்குப் புரியும். நமது கவனத்தைக் குவிக்கக்கூடிய அளவிற்கு நல்ல ஒரு தரமான தமிழ்ப் பத்திரிகை இந்த தளம்.

இன்றைக்கு வரக்கூடிய சாதி, மத பிரச்சனைகள், அது எவ்வளவு ஆணித்தரமாக இளைய தலைமுறையினரைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், சாதி என்பது மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவது இல்லை. மனிதநேயத்தான் மனிதர்களைக் காப்பாற்றும். சாதியை, மதத்தைக் கடந்த ஒரு மனிதநேய சிந்தனையோடு தளம் வருகிறது.

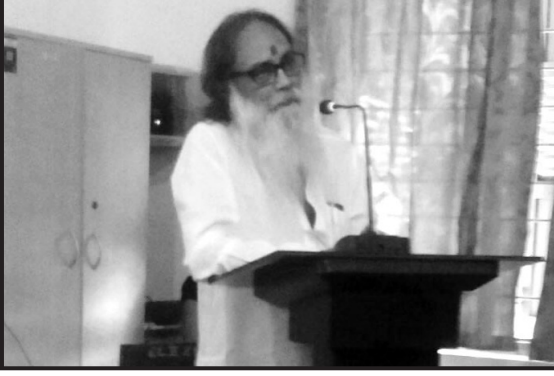
இன்றைக்கு உளவியல் நிபுணர் டாக்டர். ருத்ரன் அவர்களை நமக்கு தளம் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறது.

இந்த மேடையில் அவர் பேச, நீங்கள் கேட்க என இல்லாமல், நீங்களும் பேசப்போறீங்க. அவர் அதற்குப் பதில் தரப்போகிறார். இங்கு இருக்கும் மாணவியர் யாரும் எங்களைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். டீச்சர்ஸ் நாங்க எதுவும் உங்கள சொல்லமாட்டோம். இதெல்லாம் நாம் கேக்கலாமா, பேசலாமா என்று நீங்க கவலைப்படாதீங்க.

எங்களுக்கு அற்புதமான வழிகாட்டியாகத் துறை ஆசிரியர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். வெட்டிக்கிட்டு வாண்ணா, கட்டிக்கிட்டு வரக்கூடிய கூட்டம் நம் கூட்டம். நீங்க இல்லன்னா இந்த நிகழ்ச்சியே இல்ல. பிரச்சனை இல்லன்னா நாம் பேசப்போறதே இல்ல. அது பிரச்சனையா இருக்கணும்னு அவசியமே இல்ல. உங்களுடைய அனைத்து உளவியல் பிரச்சனைகளையும் வெளிப்படையாகப் பேசலாம்.

தளம்: தளம் இதழுக்காக டாக்டர் ருத்ரன் அவர்கள் இன்று உங்களுடன் உரையாடுகிறார். மனநலம் சார்ந்த துறையில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். மனநலம் மட்டுமல்லாமல் தியேட்டர், சினிமா, ஓவியம் சார்ந்தும் இயங்குபவர். பாரதி சொன்ன அந்தச் சக்தி இவரது சக்தி.

மனநலம், உடல்நலம் பற்றிய ஒவ்வொரு பொருளையும், பாதிப்பையும் ஆய்ந்தால், எல்லாமே உளவியல் சார்ந்த விஷயங்களுக்கு நம்மைக் கொண்டு செல்லும். எப்படி ரியாக்ட் பண்ணோம், எதுக்கு ரியாக்ட் பண்ணோம். இந்தச் சமூகத்தில் நாம் என்னவாக இருக்கிறோம் என்றின் பாதிப்பு நம்மை எதிர்வினை ஆற்ற வைக்கிறது என எது பற்றியும் டாக்டர் ருத்ரனுடன் நீங்கள் உரையாடலாம். இது ஒரு தொடக்கம்.

பாக்பர் ரூத்ரன்: நாம் பேசுவோம். நாம் பேச வேண்டும். முதலில் நான் தொடங்குகிறேன். ஏன் நமக்கு தாழ்வு மனப்பான்மை வருகிறது? பாரு என்னைவிட அவ நிறைய மார்க் வாங்கிட்டா என்பது ஒரு ஹெல்தியான பொறாமையில் பேசுறது. இன்னொரு நாள். என்னுடைய உழைப்பு வேஸ்ட், மை டைம் வேஸ்ட்டு கம்பேர் பண்ணாம இருக்கணும்னா என்ன பண்ணணும். நம்ம மைண்ட்ல கம்பேர் பன்றதுக்கு ஒரு ஸ்பேஸ் விடறோம். 24 hours-ல 1 hour மத்தவங்களைக் கம்பேர் பன்றதுக்கு நாம கொடுத்தோம்னா? அந்த 1 hour நாம யாரையும் கம்பேர் பண்ணக்கூடாது. நான் முதல்ல என்னை கம்பேர் பண்ணிக்கணும். நேத்து என்னால படிக்க முடிஞ்சது, எழுத முடிஞ்சது. இன்னைக்கு என்னால இப்ப படிக்க முடியுமா? ஏன் முடியலைன்னு பாக்கணும். அதுக்கு என்னவெல்லாம் காரணம்? நான் வேறெதுவோ வெட்டியா அரட்டைல இருந்திருக்கலாம். *Something*. இது நான் எனக்கு ஆய்வு பண்ணிக்கிட்ட விஷயம். இது எனக்கு ஹெல்ப்ஃபுல்லா இருந்தது.

மத்தவங்களை விட நான் ஒரு பாய்ண்ட் பெட்டரா பண்ணமுடியுமா? இப்படி மத்தவங்களைப் பார்த்து எனக்கு இம்பிரியாரிட்டி காம்ளக்ஸ் வருதுன்னா, தாழ்வு மனப்பான்மை என்பது மத்தவங்களைப் பார்த்து வரணும்னு இல்லை. உள்நாக்குள்ளவே என்னால செய்ய முடியாத சில விஷயங்களை நாம தீர்மானிக்கும்போது அது உருவாகுது. ஏன் உருவாகுதுன்னு யோசிச்சி நாம பாக்கணும். அதற்கான முயற்சி எடுத்து நாம தோல்வி அடைஞ்சா அது நியாயமான காரணமாக இருக்கும். ஆனா நிறையபேர் முயற்சியே எடுக்காம இருக்காங்க. அதனால் மனஉளைச்சல் வருது.

டிப்ரஷன் என்பது இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். நாம எதையாவது இழந்துட் டோம்னா வரும். இன்னொன்று. பெண்கள் அழகா, வசதியா, ஆடம்பரமா இருக்கமுனையறது. வசதிக்கும் மீறி. வசதி இருந்துச்சின்னாக் கூட சில பேருக்கு டிப்ரஷன்ஸ் வரும். அந்த டிப்ரஷன் ஏன் வருதுன்னா, மூளையில் கெமிக்கல்ஸ் உற்பத்தியாகும். அந்த கெமிக்கல்ஸோட பேலன்ஸ் கரெக்டா இருந்தாதான் நாம இயல்பா பேசமுடியும். சின்ன விஷயத்துக்கு சின்ன வருத்தம், சின்ன விஷயத்துக்குக் கூட சின்ன கோபம், அந்த மாதிரியெல்லாம், எமோஷனல் பிளாக்மெயில் அதெல்லாம் வரும். அந்த பேலன்ஸ் சரியில்லாமப் போகும்போது டிப்ரஷன் அதிகமாகி அது நோயா நமக்கு வரும். இந்த நோய் வந்துடுச்சின்னா, இந்த நோயை நாம அடையாளம் கண்டுபிடிக்கணும்னா, இது எல்லாம் இருக்காணு கவனிக்கணும், நாளுக்கு நாள் நம்ம கான்சன்ட்ரேஷன் குறையும். யாருடனும் பேசவே பிடிக்காது. ஏற்கனவே அவங்களுக்குப் பிடிச்சிருந்த சினிமா, பார்க் வேற எது இருந்தாலும், அதுல அவங்களுக்கு இன்ட்ரஸ்ட் குறையும்.

சிலருக்கு டிப்ரஷன் காலையில் வரும். கான்சன்ட்ரேஷன் குறையும், காலையில் இருக்கறதுக்கும், மாலையில் இருக்கறதுக்கும் மூட் மாறி மாறி இருக்கும். மனச்சிக்கல் வரும், இதெல்லாம் இருந்ததுன்னா, அது ஒரு நோய். நோய் இருந்ததுன்னா, நாம் அவங்ககிட்ட கொஞ்சம் ஆறுதலா பேசணும், சிலருக்கு சிம்பிளான டிப்ரஷன் வரும். சிம்பிளான டிப்ரஷன் எப்ப வரும் என்னோட பர்ஸ் தொலைஞ்சிப் போச்சின்னு வச்சிக்கங்க, ஐயோ பர்ஸ் தொலைஞ்சிப் போச்சே, வாட் இஸ் திஸ், அப்டின்னு கஷ்டமா மனசு ஃபீல் பன்றப்போ வரும். இந்த டிப்ரஷன் பொதுதான். இது ரியாக்டட் டிப்ரஷன் அப்டின்னு பேர். அப்டின்னா, ஒரு ரியாக்டட், ஒரு லாஸ்.

ஒரு பொருள நாம தொலைச்சாலும் சரி, சக மனிதனை நாம் தொலைச்சாலும் சரி, யாராவது செத்துப் போய்ட்டாலும் சரி, யாராவது நம்மை விட்டுப் பிரிஞ்சி போனாலும் சரி, இந்த மாதிரி பெரிய லாஸ், அது லாஸ்னு நாம நினைச்சிக்கிட்டு கஷ்டப்படுவோம். ஆக்கவலா அது லாலே கிடையாது. நம் வாழ்க்கையில் கொஞ்சமும் சம்பந்தமே இல்லாத நபர் நம்முடைய வாழ்க்கையில் டைம் வேஸ்ட்

பண்ணிக்கிட்டே இருக்காங்கன்னு வச்சிக்கங்க. அந்த நபர் உங்கள் வாழ்க்கையை விட்டு விலகிப் போய்ட்டா, ஐயய்யோ... போய்ட்டாங்களே அப்டின்னு பீல் பண்ணது டிப்ரெஷன்தான். ஆனா தேவையில்லாத டிப்ரெஷன்.

இப்ப நாம கொஞ்சம் யோசிச்சி பார்க்கணும். இப்ப பர்ஸ் தொலைச்சிட்டா அடுத்து நாம என்ன பண்ணலாம், எப்படி சேஃபா பாத்துக்கலாம் அப்டின்னு அடுத்தடுத்து போய்டணும். என்னோட வாழ்க்கையில் நடந்த ஒரு சம்பவம். உரியவங்க கேட்டாங்க, என்னடா என்னாச்சி உனக்கு?

இல்ல எனக்கொரு ப்ராப்ளம் இருக்கு.

ஐ ஆம் டிப்ரெஸ்டுன்னேன். விவாதித்துக் கொண்டேன். பிராப்ளம் ப்ராப்ளமே இல்லைன்னு என்னை தெளிவுபடுத்திக் கொண்டேன்.

என்ன பிராப்ளம்? எதனால் டிப்ரெஷன் வருது, எனி டைம் யு ஃபீல் சேட், எல்லாம் நம்மை அதிகமாக வந்து தாக்கும்போது, நாம இந்தப் பிரச்சனையைப் பார்த்து ஒளிஞ்சிக்கறோமா? இல்ல அதை சால்வ் பண்ணதுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கறோமா என்றுதான் பாக்கணும். சால்வ் பண்ணதுக்கு என்ன பண்ணலாம்னு நீங்க யோசிக்க ஆரம்பிச்சா, டிப்ரெஷன் அதே மூட்ல இருந்து தானா குறைஞ்சிடும். டிப்ரெஷனுக்கான ஸ்பேஸ் நம்ம வாழ்க்கையில் நாம சில நேரம் கொடுக்க மாட்டோம். கரெக்ட்டா முடிவெடுக்கறமான்னு தெரியாது. தப்பான முடிவைக்கூட எடுக்கலாம். அந்தத் தப்பான முடிவால இன்னொரு தடவை நம் வாழ்க்கையில் சிக்கல் வரலாம். வராம இருக்கணும்னா, என்ன பண்ணலாம் அப்டின்னு நாம நினைச்சி செயல்படும்போது, சோர்ந்து உட்கார்ந்து எந்த வேலையும் செய்யாம அப்படியே திகைச்சிப்போய் உட்கார்ந்திருந்தா அந்த டைம்ல டிப்ரெஷன் வரலாம். லோ, எந்தப் பிரச்சனை என்றாலும், அடுத்து என்ன செய்யலாம் என்பது நம்மோட ரியாக்ஷனா இருக்கணும். ஐயோ என்பது போன்ற ரியாக்ஷன்ஸ் இருக்கக்கூடாது. ரொம்ப சிம்பிளா டிப்ரெஷன் ஹரான்டிஸ் பண்ணலாம்.

கேள்வி: பரீட்சை இருக்கும்போது அதிகமா டிப்ரெஷன் இருக்குதே?

பாக்ப் ரூத்ரன்: தேர்வுமுறை ஒருகாரணம். எழுதும்போது, உங்களுக்குள்ள உரிமைகள், உங்களுடைய சுதந்திரமான எண்ணங்கள்,

உரிமைகள் மட்டும் கிடையாது, உங்களுடைய எண்ணங்கள் கூட உங்களிடமிருந்து பறிக்கப் படுவதாக ஒருவித ஆற்றாமை. ஆனா, பரீட்சை எழுதியாகணும். பறிக்கப்படுதல் அப்டின்னா என்ன? அது ஒரு இழப்பு. நாம இழந்துட்டோம் அப்டின்னு நினைக்கறீங்க. திரும்பிப் பெறணும் அப்டின்னு நினைச்சிங்களன்னா, டிப்ரெஷன் வராது. திரும்பிப் பெறணும்னா என்ன செய்யணும். சண்டை போடணும். சண்டை போட்டா என்னாகும் கை ஓடையும். நாம கை ஓடையாம சண்டைப் போட எல்லாம் முடியாது. பெரிய அடியெல்லாம் தாங்கிக்கறதுக்கு நாம ரெடியா இருந்தோம்னா, சின்ன சின்ன அடியெல்லாம் நமக்கு வலிக்கவே வலிக்காது. ஆனா திரும்பப் பெறமுடியாம குடும்பம், சமுதாயம் உங்களிடமிருந்து பறிக்குதுன்னா, சண்டைப் போடப்போனா, இந்தப் பக்கம், அந்தப் பக்கம் நமக்கு சப்போர்ட்டுக்கு ஆள் இருக்கிறாங்களான்னு பாத்துதானே சண்டைப் போடறோம் இல்லையா. சண்டைப் போடறதுன்னு நாம தீர்மானிச்சிட்டோம்னா, இதுதான் நம்மோட மெயின் ஃபோகஸா இருக்குமே தவிர, ஐயோ என்ற எண்ணம், வார்த்தை வரவே வராது.

கேள்வி : நாம் சில சமயம் முடிவெடுக்கும்போது மனசு சொல்வதைக் கேட்பதா அதாவது Heart உணர்வதுபோல, இல்லை அறிவு சொல்வதுபோல கேட்பதா என்கின்ற குழப்பம் வருகிறது. எப்படி முடிவெடுப்பது?

பாக்ப் ரூத்ரன்: சிம்பிள். லாப நஷ்ட கணக்குதான். எதை செலக்ட் பண்ணா லாபம், எதை செலக்ட் பண்ணா நஷ்டம், எவ்வளவு லாபம், எவ்வளவு நஷ்டம்னு பாத்துக்கிறது முடிவு.

பொதுவாகவே மனசு உணர்ச்சிப்பூர்வமாக முடிவெடுத்ததா, அறிவுப்பூர்வமா முடிவெடுக்கிறதா அப்டின்ற கேள்வி வரும்போது, அறிவுப்பூர்வமாக முடிவெடுக்கிறது மூலத்தான் வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் குறையும். சிக்கல்கள் குறையுமே தவிர, குழப்பம்? உதாரணமா நான் என்னோட வாழ்க்கையின் லட்சியமாக ஒரு ஹாஸ்பிட்டலை உருவாக்கணும்னு நினைச்சேன். உருவாக்கினேன். அதை என்னால நடத்த முடியலை. இப்பவே மூடிட்டா இருக்கற கடனோட தப்பிச்சிடலாம். இல்லன்னா இன்னும் கடன் சுமை அதிகமாகும் அப்டின்னு ஒரு காம்ப்ளிகேட்டட் சிச்சுவேஷன். என் மனசு உணர்ச்சிப்பூர்வமா, ரொம்ப நாள்

கழிச்சி உருவாக்கி இருக்கோம், இதை எப்படி மூடறது. எப்படியாவது எதையாவது பண்ணி நடத்திடலாம். மூடறதை ஒரு பத்து வருஷம் கழிச்சி மூடிக்கலாம் அப்பின்னு ஒரு முடிவு பாசிட்டிவ். இன்னொன்னு நல்லா யோசிச்சாச்சி, ஹாஸ்பிட்டல் நடத்தி பிசினஸ் பன்றது நமக்கு ஒத்துவராது. அதனால இப்பவே மூடிட்டாக்க என்னோட கஷ்டங்கள் குறையும்ன்றது. அதுதான் அறிவுப்பூர்வமான டெசிஷன். லோ, அறிவுப்பூர்வமான டெசிஷன் எடுத்து நான் என்னோட ஹாஸ்பிட்டல் மூடிட்டேன். மூடிட்டு நான் சந்தோஷமாதானே இருக்கணும்? நிம்மதியாதான இருக்கணும்? இல்ல. என்னோட அவ்வளவு விரும்பிய ஒன்று என்னைவிட்டு போகும்போது எனக்கு அவ்ளோ வலி. அந்த வருத்தம் வலி போறதுக்காக அடுத்து என்ன செய்யலாம், வேற என்னெல்லாம் செய்யலாம் அப்பின்னு என் மனசு நினைச்சது. ஆக, நல்லா தீர்மானிச்சி, அதன்படி செயல்பட ஆரம்பிச்சா ஆட்டோமேட்டிக்கா அந்த வலி குறையும். இப்ப உணர்ச்சிப்பூர்வமாக ஒரு முடிவை எடுக்கிறோம், நமக்கு ஓரளவு மனசுக்குள்ளயே தெரியும். நாளைக்கு இது சிக்கலாதான் ஆகப்போகுதுன்னு. அந்தச் சிக்கலையும் நாம் ஃபேஸ் பண்ணி திரும்ப வந்துட்டோம், சகிச்சிக்கறோம், அந்த வலி நமக்கு பரவாயில்லை, நமக்கு அது வேணும் அப்பின்னு நினைச்சா உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஒரு முடிவை எடுக்கலாம்.

காதல் தோல்வி என்ற விஷயமும் அப்படித்தான். காதலிக்கறவன்லாம் தோல்வி அடையறது கிடையாது. காதலிக்கற மாதிரி நடக்கறவன்தான் தோல்வி அடையறான். பிரியமா இருந்த ரெண்டு பேர், திடீர்னு பிரிஞ்சிட்டாங்க, பிரேக்அப் ஆயிடுச்சி ஐ ஆம் டிப்ரெஸ்டு என்பதைக் காட்டுவதற்காகச் சத்தம்போடுவது அப்பின்னு எல்லாம் நிறையப்பேர் பண்ணுவாங்க. சிலர் தங்கள் கையைப் பிளேடால் கீறிக் கொள்வது எல்லாம் செய்வாங்க இதுபோல மிரட்டினா நாம் சொல்வதைக் கேப்பாங்க என்று நினைப்பதால் செய்கின்ற காரியங்கள். இதுமாதிரியான நேரங்களில் முடிவெடுப்பதைச் சற்று தள்ளிவைக்கணும்

கேள்வி: ஆல்ஃபா மெடிடேஷன் பண்ணேன். அதையும் மீறி எனக்குக் கோபம் வருது. அதை கண்ட்ரோல் பண்ண நினைக்கறேன். ஆனா என்னால முடியலை...

பாக்ப் ரூத்: கோபத்தை கண்ட்ரோல் பன்றது

என்பது அவ்வளவு எளிதான விஷயம் கிடையாது. எல்லாருக்குமே கோபம் வரும். அது எவ்வளவு அப்டின்றதுலதான் வித்தியாசம். இப்ப நாம கோபத்தை வெளிக்காட்டறோம்ன்னா நமக்கு வெளிக்காட்ட ஸ்பேஸ் இருக்குன்னு அர்த்தம். இந்த இடத்துல கோவிச்சிக்கலாம் என்பதால நாம கோவிச்சிக்கறோம். எல்லா இடத்துலயும் கோபிச்சிக்கணும்னு இல்லை. கோபம் வராது என்பதெல்லாம் ஏமாற்று வேலை. அப்படி யாருமே இருக்கமுடியாது. கோபம் வராது என்றால் அப்படி இருக்கிறவர்கள் மனுசர்களே கிடையாது.

அட்வைஸ் பண்ணாலே கோபம் வர்றது என்பது நாம பழகிவிட்ட விஷயம். யார் சொன்னாங்க, எதுக்கு சொன்னாங்க, அவங்க ஏன் அப்படி சொன்னாங்க அப்பின்னு யோசிச்சி பார்க்கணும். நீ அட்வைஸ் பன்றதால எனக்கென்ன பிரயோஜனம், உனக்கென்ன பிரயோஜனம் அப்பின்னு பார்க்கணும். எல்லா விஷயமும் எரிச்சல் படக்கூடிய விஷயம் கிடையாது. எரிச்சல் ஏன் நாம படறோம்னா, எப்பவுமே நம்மளை யாராவது டாமினேட் பண்ணி பேசறமாதிரி ஃபீலிங் வரும்போது, டாமினேட் பண்ணலை என்ற மாதிரி நாம நடச்சோம்னா நமக்குப் பிரச்சனை வராது. Tolerant என்பது வேறு; Submission என்பது வேறு. அதாவது பொறுத்துக்கொள்ளலாம். பணிந்து போகக்கூடாது. உடலீதியாகத் தாங்கிக்கொள்வது என்பது சாத்தியமில்லை. அதற்கும் ஒரு Physical Limit உள்ளது.

கேள்வி: எனது அம்மா எப்பொழுதும் என்மீது சந்தேகப் பார்வையுடன் இருக்கிறார்கள். ஆனால், எனக்கும் என் அம்மாவிற்கும் இடையே நல்ல அன்பு இருக்கிறது. ஆனாலும் எனது செல்போனை எடுத்து பார்ப்பது, Message படிக்கிறது, யாருன்னு கேக்கிறது போன்ற வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். பொம்பள பிள்ளைக்கன்னாலே நிறைய ரெஸ்ட்ரிக்ட்டிஷன்ஸ் இருக்கு. இப்ப வீட்ல பாத்திங்கன்னா, என் தம்பி வெளியில போய்ட்டு எங்கன்னா சுத்திட்டு வருவான். ஆனா, நான் பெண்ணா பக்கத்துல இருக்கிற கடைக்குக் கூட போகக்கூடாது. வெளியில போய் சுத்திப்பாக்கலாம்னா, உடனே அட்வைஸ் பண்ண ஆரம்பிச்சிடுவாங்க. பொம்பளபிள்ளை இப்படியா செய்யறது அப்பின்னு ஏன் பொண்ணுங்களாலம் வெளியில போகக்கூடாது? வீட்டுக்குள்ளதான்

இருக்கணுமானு கேட்டா நாட்டு நெலம் சரியில்லை. மக்கள் இப்படி இருக்காங்க. நீ கலெக்டருக்குப் படி. நீ வந்து சொசைட்டியை சேஞ்ச் பண்ணுன்னு பதில்! அவங்க ஏன் இப்படி இரண்டு விதமா இருக்காங்க. ஒரு பக்கம் வீட்டை விட்டு வெளியில் போகாதன்னு சொல்றாங்க. இன்னொரு பக்கம் நீ ஒரு பொசிஷனுக்குப் போ அப்புறம் இந்த சொசைட்டியை மாத்து அட்டின்னு சொல்றாங்க. நான் என்ன பண்ணா இந்த சொசைட்டியை மாத்த முடியும், என்னையும் பாத்துக்க முடியும்?

பாக்பர் ரூத்ரன்: நீங்கள் உங்க அம்மாவை மாற்ற முயற்சி செய்யாதீர்கள். நீங்கள் உங்க மனதை அம்மாவிற்கு இணையாக சமநிலையில் வைத்துக்கொள்வதுபோல நடக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் ஏன் தனித்து நடத்தப்படுகிறார்கள். என்றால் சமூகம் இன்னும் அதற்குத் தயாராக இருக்கவில்லை. இப்ப இருக்கிற அரசியல் சூழல் நம்மை ரிவர்ஸ்ல போக சொல்லுது. ரிவர்ஸ் பேட்டர்ன். இது கலாச்சாரம் குறித்த தவறான கண்ணோட்டத்திலிருந்து வருது. *Misconception!*

கேள்வி : நாங்க என்ன கேக்கறோம்ன்னா, எங்களுக்குக் குடும்பத்துல ஏதாவது ஸ்பேஸ் இருக்கா? இல்ல ஆண்களுக்கு மட்டும்தானா? பெண்களுக்கான உலகமே கிடையாதா? வீட்ல பையன்களைத்தான் கொண்டாடுறாங்க. பெண்களைக் கொண்டாடுவதில்லை. நாம வேறு வழியில்லாம இந்த வாழ்க்கையை வாழ தள்ளப்பட்டிருக்கோமோன்னு நினைப்பு வருது? எது எங்களைப் பாதிக்கிறது?

பாக்பர் ரூத்ரன்: வேற வழியில்லாமன்னோ வாழத் தள்ளப்பட்டிருக்கோம்ன்னோ? அந்தப் பாதிப்புகள் என்ன என்பதைப் பத்தி நீங்க ஓப்போகஸ் பண்ணீங்களா? இதெல்லாம் வரும்போது அப்படியே ஓப்பேஸ் பண்ணிக்கலாம் எதைப் பற்றியும் எனக்குப் கவலையில்லைன்னு இருக்கீங்களா... சொல்லுங்க.

தளம்: இப்ப இருக்கின்ற நிலைமையில் சோஷியல் எகனாமிக்ஸ், பொலிட்டிக்ஸ் பேக்ரவுண்ட்லாம் ரிவர்ஸ்ல போயிட்டிருக்குன்னு டாக்டர் சொன்னாரு. இந்த ரிவர்ஸ் பேட்டர்ன் பத்தி உங்களுக்கு ஏதாவது கருத்து இருக்கிறதா? அதை நீங்கள் விவாதிக்கணும். எப்படி அது உங்களை பாதிக்கப்போகிறதுன்னு. நாம 11வது செஞ்சரிக்குப் போகமுடியாது, 9வது செஞ்சரிக்குப் போகமுடியாது. 23, 24, 25

நூற்றாண்டுகளுக்குதான் போகமுடியும். ரிவர்ஸ் போக்கு உங்களை எந்த வகையில் உள்ளீதியா பாதிக்கும்னு நினைக்கறீங்க. அதற்கு எதிராக உங்களுக்கு ஏதாவது கருத்துக்கள் இருக்கா என்பதையும் நீங்கள் பேசலாம்.

கேள்வி: கௌசல்யா என்ற பெண்ணுக்கு வந்த நிலையை எப்படி பாக்கிறது? ஆண்கள் இறந்துபோறாங்க. ஆனா பெண்களுக்கு மறுபடியும் லைஃபே இல்லை. அது எந்த மாதிரியான டிப்ரஷனுக்குள்ள எங்களை வைக்கும். அது தேவையா? தேவையில்லையா? இசையில்லாத ஏற்றத்தாழ்வு பாக்கறாங்க. சென்னையில் திருவையாறு என்று நடத்துவதுபோல, ஒரு இயக்குநர் கானா பாடல்களுக்காக ஒரு நிகழ்ச்சி நடத்தினார். இது வெல்லாம் பாதிக்குது.

பாக்பர் ரூத்ரன்: அவங்க இரண்டாவதா சொன்னது எனக்கு என்னமோ சரியில்லை இது என்று தோன்றுகிறது. நீங்க உங்கள் இசையை நடத்தினால் நாங்கள் எங்கள் இசை நிகழ்ச்சியையும் நடத்துவோம் என்பது அல்ல, நீங்க இருக்கிற இடத்தில் வந்து நாங்கள் எங்கள் பாட்டை பாடுவோம் என்பதுதான் சரியான பாதை என நினைக்கிறேன். இப்பல்லாம் மீடியாக்காரன் நமக்காக சிந்திக்கிறான். ஐந்து ஆறு பேர் கூட்டமாக உட்கார்ந்துட்டு பேசிட்டே இருக்கான். அப்புறம் 6 மணிலயிருந்து 10 மணி வரைக்கும் டி.வி. சீரியல்கள். மோசமான நடவடிக்கையில் ஈடுபடறதெல்லாம் பெண் என்பது மாதிரி காட்டறாங்க. அரசியல் ரீதியாகவும், மத ரீதியாகவும் நம்மை பின்னடைவிற்கு கொண்டு போறாங்க. இந்த காலகட்டத்தை மீறி வரணும்னா, நாம போராடித்தான் ஆகணும்.

பேராசிரியர்: ஒவ்வொரு தனி நபரும் மாறும்போது, ஒரு குடும்பம் மாறும், ஒரு குடும்பம் மாறும்போது இந்த சமுதாயமும் மாறும். சமுதாயம் மாறும்போதுதான் நாடு மாறும். எதுலயும் நமக்கு சந்தோஷம் இல்ல, திருப்தியில்ல. இது ஆண்களுக்கான சமூகம் அட்டின்னு நினைக்கறோம். சமூகம்

ஆண்களுக்கு மட்டுமில்ல. ஆண்களுக்குதான் நிறைய விஷயம் தெரியுதுன்னு. நாம நிறைய தப்பா நினைச்சிக்கறோம், அவங்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும்னு. ஆனா அவங்களுக்கு ஒண்ணுமே தெரியாது. நாமதான் சொல்லித்தர வேண்டியிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் இப்படி குறைபாடுகள் இருக்குது. நீங்க இன்னைக்கு ஸ்டீடண்ட்ஸ் ஆக இருக்கீங்க. நாளைக்கு டிகிரியோ, இன்னொரு டிகிரியோ முடிச்சி வேலைக்குப் போகும்போதோ, வாழ்க்கையிலோ எந்த மாதிரியான விஷயத்திற்கு நீங்க ஆசைப்படறீங்கன்னு தெரியல. இரும்புக் கூண்டில் இருந்து தங்கக் கூண்டிற்கு போக ஆசைப்படறறோமா, இல்ல கூண்டே இல்லாத ஒரு சமுதாயத்துல வாழ நினைக்கறோமா? என்னவாக இருக்கணும்னு நீங்க நினைக்கறீங்க?

சோஷியல் ஓர்க்ல அவெர்னஸ் வரணும்னா உங்களோட ரோல் என்னவாக இருக்கணும்னு நீங்க நினைக்கறீங்க? இல்லன்னா நமக்கு ஒண்ணுமே தேவையில்லைன்னு நம்மை விடலாமா? சூழ்நிலையும் நம்மை உருவாக்குகிறது. நாம வெளியில் வந்து நிறைய கத்துக்கணும். பேசணும். டாக்டர் ருத்ரன் வழிகாட்டக்கூடியவர். நேரிலோ செய்தி அல்லது மின்அஞ்சல் மூலமாகவும் அவருடைய ஆலோசனைகளை வேண்டுபவர்கள் பெறலாம்.

தனம்: ஆயிரக்கணக்கான வருஷமா, லட்சக்கணக்கான வருஷமா மரங்கள்ல எப்படி இலைகள் உதிர்ந்துகிட்டே இருக்குதோ, அந்த மாதிரி நாம உதிர்ந்துகிட்டே இருக்கோம். நம்மை எதிர்கொள்வதற்கும், இந்த சமுதாயத்தை எதிர்கொள்வதற்கும் நமக்கு ஆரோக்கியமான மனநிலை வேணும்னா, அதுக்கு யாரிடம் கேட்டால் சரியான கைடென்ஸ் கிடைக்குமோ அவங்ககிட்ட. இப்ப நாம எல்லாமே பெரிய விஷயத்தைப் பத்தி பேசிக்கிட்டிருக்கோம். நம்ம மனநிலை உயர்வா இருக்கு. இதுவே மோசமான ஒரு சூழ்நிலையில் நாம இருந்தோம்னா?, நம்ம சூழ்நிலைதான் நாம உருவாக ஒரு காரணமாக இருக்குது. எந்த மாதிரியான சூழ்நிலையில் நாம இருக்கப்போகிறோம் என்பதை நாம தான் தீர்மானம் பண்ணணும். இப்ப தமிழ்நாட்டில் எக்கச்சக்கமான பிரச்சனைகள்

இருக்கு. ட்விட்டர், பேஸ்புக், வாட்ஸ்ஆப்ல இருக்கறவங்களுக்குத் தெரியும். இதையெல்லாம் உடைச்சிக்கிட்டு வரும்போதுதான், நமக்கான வாழ்க்கைய நாம வாழமுடியும்.

இயற்கை உடற்கூறுகள் தவிர வேறு எந்த வேறுபாடும் ஆண், பெண் இடையே கிடையாது. சமத்துவமான ஒரு சமுதாயம் வேணும், நிறையப்பேர் நம்முடைய உணர்வுகளை எப்படி வெளிப்படுத்தறதுன்னு தெரியாம புழுங்கிக்கிட்டே இருக்கோம். சைக்கிள் டியூப்ல அழுத்தம் அதிகமானா எங்க வீக்கான பகுதி இருக்குதோ, அங்க எப்ப வேணாலும் பர்ஸ்ட் ஆகும். எப்ப பர்ஸ்ட் ஆகும்னு யாருக்குமே தெரியாது. எல்லாரும் ஏதோ ஒரு வகையில பர்ஸ்ட் ஆகியிருக்கோம். அப்படி இல்லாதவங்க கிடையாது. எஸ் ன்னு சொல்றதுக்கு நமக்கு ஆயிரம் காரணங்கள் இருக்குது. நோ ன்னு சொல்றதுக்கு இருக்கா? நோ.. வேண்டாம்... சொல்வதற்கு கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நோ இது எனக்குத் தேவையில்லைன்னு, நோ சொல்ல என்னைக்கு நாம் கற்றுக்கொள்ளப் போகிறோமோ அன்றைக்குத்தான் நம்மால எழுந்து நிக்க முடியும். நீங்க மாணவிகள் மட்டுமன்னு நாங்க பார்க்கல. இந்த சமுதாயத்துல உங்களுக்கான ஒரு ரோல் இருக்கிறது. அந்த ரோலை நீங்க பிளே பண்ணாததால்தான், அந்த ரோல யார் யாரோ எடுத்துப் பிளே பண்ணிட்டு இருக்காங்க. தொடர்ந்து நாம உரையாடலாம். நன்றி.

இந்த உரையாடல் நிகழ்வில் (25-01-2018) முனைவர். அரங்கமல்லிகா, முனைவர். ஆர்.கே. மாயா, முனைவர். முத்துமாலை, முனைவர். பிரபா, முனைவர். முல்லை, திருமதி. சீதா மற்றும் எத்திராஜ் கல்லூரி மாணவியர் கலந்துகொண்டார்கள்.

குறிப்புப்பதிவு & ஆக்கம் : மு. ஞானசூரியன் . கணினி அச்சாக்கம் : நிஷா.